

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Sultan El-`Umri - Slobodni prevod Umu Muaz

TEBI MUŽU MOJ

Eksluzivno za <http://www.muslimanka.net>

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Uvod

Od tvoje dragocjene supruge... kako si me obavjestio o tome.

Od tvoje supruge koja je sa tobom življela duge dane, mjesece, godine koje su prošle.

Poklanjam ti ova pisma.

To su riječi na čije pisanje su me natjerale promjene koje sam uočila na tebi.

Cilj od njih je ispravljanje i popravljjanje, a Allah subhanehu ve te`ala najbolje zna moj nijet.

Mužu moj, mi imamo potrebu za sličnim savjetovanjem jer šutnja od nekih nedostataka čini da se u duši rađa mrskost.

Podari mi tvoj sluh i budi sa mnom tvojim srcem.

Dođi da zajedno čitamo ova pisma.

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Prvo pismo: "Sreća"

Čitala sam u jednoj knjizi pa me zaustavilo i natjeralo na razmišljanje ovo pitanje: "Da li si sretan"?

Zamislila sam se nad ovim riječima. Zavirila sam u moju dušu i pitala je isto to pitanje: "O moja dušo, da li osjećaš sreću"? Počela sam da pitam samu sebe o sreći...

Zatim sam samoj sebi rekla: "Da, ja osjećam sreću, imam posao, kuću, naslađujem se sa mojom ljepotom, moj muž ljubazno sa mnom postupa, a ima i društveni položaj. Ja sam sretna, imam tri sina i tri kćerke, svi oni imaju dobre plate i poklanjaju mi darove s vremena na vrijeme.

Prolazili su dani. Osim što je moj osjećaj sreće počeo da se smanjuje malo pomalo. Iznenada me zaustavila ova priča koju sam čula od džamijskog imama.

Tebi, mužu moj, ova priča:

"Došao je čovjek kod imama Ahmeda, Allah mu se smilovao, pa ga upitao: "Kada rob nađe slast odmora"? Pa mu je imam Ahmed odgovorio: "Kada načini prve korake u Džennetu". Nisam spavala te noći. Te riječi su se neprestano ponavljale u meni: *"Kada načini prve korake u Džennetu"*.

Vratila sam se mojoj duši... Pogledala se u ogledalo... Zamislila se u sebi i zapitala svoju dušu: "Da li osjećaš sreću"? Nije mi odgovorila. Zamislila sam se nad mojom odjećom, skupocjenim kućnim namještajem ...

Mužu moj, dozvoli mi da ti se direktno obratim ... Izvini, jer ponekad riječi budu grube i oštre, ali one se moraju saslušati: "Sve ono što si mi podario nije mi donijelo sreću ". Da, ja ti zahvaljujem na svemu što si mi darovao ali moje srce nije osjetilo sreću ...

Istinska sreća u srcu i smirenost duše nije u onome što ja posjedujem... Da, ja sam siromašna... da siromašna..... A znaš li od čega?

Ja sam siromašna od imana, Kur`ana, strahopoštovanja, skromnosti i od spoznaje da me Allah Uzvišeni prati ...

Koliko si mi skupih obroka donio.... I koliko si mi skupocjenih poklona poklonio, ali iskreno, koliko si mi imanskih vazova darovao???

Istina je da si mi kupio najljepšu odjeću, ali si zanemario najveličanstveniju odjeću i nisi mi je donio: **"A odjeća bogobožnosti, to je ono najbolje"**. (7-26)

Mužu moj, gdje je sreća? Da, želim je... uzmi moj imetak... uzmi moje sinove, kćeri i sve što posjedujem. Ja želim da osjetim okus imana i slast upute kako su je našle i okusile pokajnice i povratnice Allahu subhanehu ve te`ala.

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Drugo pismo: "Mužu moj"

Kada te zadesi neka bolest ili briga ili slično, ne znaš koliko ja tome pridajem važnosti. Ne znaš koliko suza je poteklo iz mojih očiju iz žalosti zbog tvoje bolesti. Zaželim da je bolest zaobišla tebe, a mene zadesila. To su moji iskreni osjećaji. Međutim, potreslo me kad me zadesila bolest pa sam vidjela da mi ti nepridaješ nikakvu pažnju. Još gore, čula sam te kako se žališ tvojoj porodici i govoriš riječi dosade zbog onoga što me zadesilo. Ono što je još više povećalo moju bolest i slabost kada sam saznala da se namjeravaš oženiti, a sa mnom se rastat, jer ti "ne želiš bolesnu ženu".

Nema drugog Boga osim Allaha. Srušio si moje želje i snove koje sam stvarala cijelog života. Mužu moj, da si ti bio bolestan, tako mi Allaha subhanehu ve te`ala, ne bih te napustila. Ne bih poželjela nikog osim tebe. Allaha mi, našao bi me kao tvoju poslušnu sluškinju. Ona koja bdije nad tobom. Spremna da ispunim sve što želiš. I više od toga, tako mi Allaha subhanehu ve te`ala, kada bi zaželio moje zdravlje ne bih bila škrtá da ti ga dam. "Pa otkud ova grubost"? "I gdje je milost"?

Zar nisi čitao riječi Allahovog Poslanika, salallahu alejhi ve selem:
"Ko se ne smiluje, neće mu se smilovati" (Buhari 5651, Muslim 6160) i

"Milosnim će se smilovati Milosni" (Silsile sahiha Albani 594) i

"Smilujte se onim što su na zemlji smilovat će vam se Onaj što je na nebu"
(Tirmizi, sahih, Sahihu Dzami`a Albani 3522).

Treće pismo: "Dragi mužu moj"

Puno sam te slušala kako se žališ i govoriš da muž ima prava, i ja sam taj koji je uradio i uradio. Pa ti kažem: I ja takodjer imam prava. Pa zbog čega od mene tražiš da ispunjavam tvoja prava, a zaboravljaš tvoje obaveze naspram mene? Bračna prava su od važnosti koje su obavezne obadvije strane da paze. Zbog čega ne nastoji svako od nas, da se upozna sa onim što želi ono drugo, pa da to izvršava onoliko koliko može.

Mužu moj, evo papir i olovka. Napiši na njemu sve što želiš da uradim da bi bio zadovoljan sa mnom. Da, ja želim tvoje zadovoljstvo. Pa napiši na ovom papiru ono što voliš i ja ću uložiti sve što je u mojoj mogućnosti kako bih to uradila. Oprosti mi, mužu moj, i ja ću uzeti olovku kako bi ti napisala sve što želim od tebe i molim te da uradiš ono što bih voljela od tebe.

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Četvrto pismo: "Mužu moj"

Mi gledamo u tvoje radnje i postupke i to ostavlja na nama traga. Zato želim da u tebi vidim lijep uzor.

Mužu moj, da li pomisliš na tvoj ostanak u kući, dok se drugi natječu pri odlasku u mesdžid kako bi zaradili Allahovu milost? Da li pomisliš da tvoj ostanak nije poziv sinovima da zakasne sa namazom? Jeste, tako mi Allaha subhanehu ve te`ala. Ti možeš da promjeniš kuću da bude bolja sa vjerske, odgojne strane sa tvojim lijepim postupcima i sa tim da budeš lijep uzor nama.

Zaista kada ti uzmeš Kur`an da u njemu učiš, zaista me ovaj tvoj postupak natjera da se vratim mojoj duši i upitam je: "Zašto ja ne učim Kur`an i uzmem istu nagradu kao i ti?" Ti nisi progovorio ni riječi, ali je ovo tvoje dobro djelo bio najveličanstveniji poziv nama. I ne znam da ima ljepšeg trenutka od onog kad sam te vidjela kako ostavljaš san i ustaješ u zadnjoj trećini noći kako bi Gospodara dozivao. Zaista si me sa tim impresionirao. I Allah subhanehu ve te`ala zna da si sa ovom tvojom radnjom "posijao" iman u mom srcu. Savjetujem ti da budeš lijep uzor meni i našoj djeci... Ko je taj ko će na nas utjecati ako smo mi izgubili tvoj utjecaj?

Peto pismo: "Dragi moj mužu"

Želim od tebe da vidim veliku težnju naspram moje vjere... Pa zašto me ne savjetuješ? I zašto sa mnom ne slijediš imanske trenutke.. U njima osjećam kao da sam u sijelu u kome se Allah subhanehu ve te`ala spominje, melec nas okružuju i Allah subhanehu ve te`ala nas spominje kod onih koji su kod Njega?

Velika mi je želja da te vidim kako nam ulaziš sa iskrenim osmijehom, za kojim slijedi sjedenje sa mnom i našom djecom, da bi nam ti ispričao neku od priča o Allahovom poslaniku, alejhi selam... Ili nam spomeneš neku priču koja sadrži pouku i poruku... ili nam pojasniš neke šerijatske propise....

Možda ćeš mi reći: "Ja nemam tog znanja koje bi mi pomoglo da to uradim". Pa ti kažem: Dosta je da sjedneš sa nama, narediš nekom od djece da nam prouči nešto iz Kur`ana ili pročita nešto od govora učenjaka. Naš pogled na tebe nije nešto zanemarljivo. Ti si tajna naše sreće, moje najdraže stvorenje.

Šesto pismo: "Dragi moj mužu"

Želim da te vidim u lijepoj, čistoj odjeći, lijepog mirisa... Osjetim kako mi je duša sretna, kad te vidim u takvom stanju... Kada bi znao kako me boli kad te vidim suprotno od ovoga, kada ne paziš i ne pridaješ važnost tvome izgledu...

Mužu moj!

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Kako voliš da se ja tebi obučem lijepo I dotjeram, da osjetiš od mene lijep miris, pa i ja to isto volim kod tebe... Jednog dana pao mi je pogled na ajet u Allahovoj knjizi, pa kad sam ga proučila rekla sam: Gdje je moj muž od ovoga? Možda ćeš reći koji je to ajet?

To su riječi Uzvišenog: **"One imaju isto toliko prava koliko i dužnosti, prema zakonu"** (2:228).

Rekao je Ibn Abbas, r.a.: *"Ja volim da se uljepšam mojoj supruzi isto onako kao što volim da se ona uljepša meni"*.

Mužu moj.....

Ja netražim od tebe da pretjeraš u tome, dosta mi je malo pažnje. Zaista žena ne želi da vidi ikoga od ljudi, da je ljepšeg izgleda od njenog muža. Ovo će te možda začuditi, ali ja te obavještavam o onome u šta smo mi žene ubjeđene. Dragi mužu moj...

Začudila sam se kad sam te vidjela prilikom odlaska na jednu gozbu, a ti obučen u najljepšu odjeću. Dušo moja, zašto ta pažnja ne bude sa mnom?

Sedmo pismo: "Dragi mužu moj"

Nije ti nepoznato da nema kuće, a da se u njoj ne desi ono što će poremetiti harmoniju zbog nekih razilaženja, suprotnih mišljenja, ili dešavanja nekih problema... Tako da ni Poslanikova, alejhi selam, kuća nije bila sačuvana od toga....

Ali dragi moj mužu: Jesi li se zapitao o razlogu ovih problema? Ja sam nekada razlog i to je tačno, jer ja zapadam u grešku kao što i drugi zapadaju... Ali volim da ti kažem nekoliko riječi oko ove teme: Zaista grijesi imaju neraskidivu vezu sa porodičnim problemima. Ovo nije bježanje sa moje strane da ja budem razlog nekih problema... Dragi mužu moj... Možda tvoj pogled u onu ženu koju si gledao na onom filmu ili na pijaci bude razlog onoga šta se desilo...

Nemoj se čuditi, naš Gospodar je rekao: **"Kakva god vas nesreća zadesi, to je zbog grijehova koje ste zaradili."** (42:30).
i **"reci: To je od vas samih"** (3:165).

Jedan od prethodnika (selefa) je rekao: "Ja pogriješim prema Allahu pa vidim to na ponašanju moje jahalice i moje žene"... To znači da on vidi trag kazne grijeha.

Mužu moj.... Sjećam se kada si propustio sabah namaz, taj i taj dan i odmah nakon podne kada si došao, došle su sa tobom razmirice, povisivanje glasova, zastala sam i rekla u sebi: "Možda su ove razmirice kazna zbog tvog propuštenog sabah namaza"?

Vidjela sam da kad god si ti radio i nastojao da budeš u pokornosti Allahu subhanehu ve te`ala, a i ja također, uvijek smo osjetili sreću i smirenost. Da, sretna je ona kuća čiji se stanovnici približuju Allahu subhanehu ve te`ala. Želim

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

od tebe, da sam sa sobom svedeš račune poslije svake svađe koja se desila između nas. "Koji grijeh sam učinio, kako bi se od njega pokajao?"

Osmo pismo: "Plemeniti mužu moj"

Pripazi ovaj trenutak... Mužu moj, ja sam insan i greške se od mene događaju u svakom trenutku... Ali te molim da se ne ljutiš... Da, na tebi je da se obuzdaš i smiriš. Budi strpljiv na mojim posrtajima i greškama. Zaista kad se ti naljutiš onda se možda i ja neću moći svladati. Možda ćeš otkočiti "bombu" koja će srušiti našu porodicu i naše živote. Ona je riječ: "Ti si rastavljena"! A ja neću da pričam o ispravnosti rastave ljutitog. Da li se izvršava ili ne? Sjeti se da ćeš sa ovom riječju srušiti kuću u kojoj je bila sreća i radost. Kuću u kojoj nas je u minulim danima zastirala ljubav i milost.. Kuću u kojoj su rasla naša djeca... Koliko smo osmjeha imali nad našim malenim djetetom kad je počelo da hoda i priča, mužu moj...

Rastavio si me, a razlog to ne zaslužuje.
Zbog tog stava: izgubila su se naša djeca, raspala se naša porodica.
Zbog tog stava: vratila sam se babinoj kući, žalosna. Plač mi je raskidao srce.
Sjedila sam ispred prozora, pa mi je mjesec poslao njegovo svjetlo.

Prisjetila sam se: kada smo bili skupa, noć i mjesec u uštapu. Kada smo bili na obali mora na početku našeg braka. Otišla su moja sjećanja da bi se vratili valovi tuge.

A naša djeca; Sin je upoznao loše društvo, pa je uhapšen sa njima, dok je uzimao drogu. A moja kćerka, kojoj smo se toliko obradovali kada se rodila, ona izlazi na pijace, hoda sa njenim prijateljicama... Oprosti... Sa njenim prijateljima. To je rastava ... I dosta ... A ko smo mi??? A ko smo mi???

Deveto pismo: "Mužu moj"

Razmirice i stvari koje su crne tačke u bračnom životu imaju razumne načine kako da se sa njima ophodi. Dozvoli mi da ti otkrijem nekoliko ideja oko toga...

"Uspješan razgovor zaista pomaže da se razumiju gledišta".

Nema ništa ljepše od otvorenosti između nas ukoliko je sa edebom i mudrošću. Nije u svakom trenutku razgovor uspješan. Razgovor u trenucima kad se vratiš sa posla nije podoban.
Zbog umora koji te nadvladao.

Mužu moj, čuvaj se razgovora ispred djece, jer je to najveća greška. Kakvu god grešku uočio kod mene ili zamjerku, smiri se dok ne izađu djeca iz sobe, potom izvoli da mi ukažeš na ono što treba ispraviti i promijeniti.
Dragi mužu moj!

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Da li si nekada čitao o "umjetnosti bračnih veza"? Da... Zaista je kultura u ovim stvarima od najvažnijih stvari... Kako god smo uobičajili da te vidimo sa sportskim ili berzovnim novinama, isto tako želimo da u tvojim rukama vidimo knjigu o sredstvima uspješnog bračnog života.

Deseto pismo: "Mužu moj"

Nekad budeš sa mnom u kući i to je ono što mi donosi sreću. Ali ponekad te gledam u kući, zauzetog od mene bilo sa novinama ili časopisima, gledanjem utakmice, ili onog što se prenosi na televizijskim ekranima ili sjedenjem pored računara i surfanjem internetom.

Mužu moj!

Koliko se obradujem kad te ugledam da ulaziš u našu kuću koja nam je spokoj i mjesto okupljanja naših života i sreće. Ali, zbog čega mi ne pokloniš te riječi u kojima ćeš iskazati o tvojoj želji i ljubavi prema meni???

Zašto mi ne pošalješ poglede ljubavi i poštovanja iz tih lijepih očiju?

Zašto mi ne pokažeš iskreni smješak?

Zašto se praviš da me nevidiš i zanemaruješ me?

Zašto ne osjećam da si mi blizu?

Zaista ti suosjećáš sa situacijama drugih ljudi, ali gdje je tvoje susjećanje kada su u pitanju moje stvari? Ja sam tvoja žena... Između četiri zida opasana dan i noć.

Zašto ne osjećáš da imam potrebu da sjediš sa mnom?

Za tvojim ljubavnim govorom upućenim meni? Zašto, iskreno mi odgovori...

Tačno je da si uspješan u tvom poslu, ili upravljanju, ali nažalost ... Ti nisi uspješan u upravljanju tvoje žene i porodice.

Jedanaesto pismo: "Mužu moj"

Oprosti mi, možda ti dosađujem, ali su ovo ljubavne misli koje se nalaze u mom srcu. Hoćeš li mi dozvoliti da ti otkrijem neke od tih misli...

Hvala ti, uvijek si onakav kako sam te zamišljala:

Mužu moj...

Ono što mi unosi radost je kada mogu da ti budem na usluzi, naročito kada ti dođe dragi prijatelj ili putnik-namjernik i ovim se ponosim....

Ali u malobrojnim trenucima te gledam kako ne pridaješ važnosti mom zdravlju prilikom dolaska gostiju. Ponekad budem umorna ili u danima u kojima ne klanjam...

Znaš da su to teški dani za ženu sa zdravstvene strane.

Zašto ne sagledáš moju slabost i bolest i cijeniš moje stanje? To je otprilike sedam dana mjesečno, molim te da tome pridaš pažnju. Zapazila sam da kod nas ima dosta gostiju i ja se tome ne suprostavljam, ali ja sam žena - ljudsko biće, obuzima me dosada i zlovolja kada to bude previše. Pa da li je moguće da

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

umanjiš dolazak gostiju zbog mene? Da, zbog tvoje žene koja je nešto najvrednije što posjeduješ... Kako si mi to sam priznao, više puta...

Zatim, da li mi dozvoljavaš da te pitam drugo pitanje koje odavno želim da te upitam;

U čemu voliš da potrošiš tvoje vrijeme sa tvojim prijateljem?

Da li provodite vrijeme u stvarima koje Allah subhanehu ve te`ala i Njegov Poslanik alehiselam vole? Ili provodite vrijeme u zabranjenim stvarima?

Plemeniti mužu moj!!

Zaista prijatelj ostavlja traga na insanu. Ali nažalost, ja ne vidim da si se promijenio nabolje, nego te vidim u moralnom padu i nazadovanju.

Nije se čuditi jer je: "Čovjek je na vjeri svoga prijatelja." (hasen, Sahihu Dzami` a 3545)

Dvanaesto pismo: "Budžet"

Mužu moj, znaš da je imetak pokretač u dunjalučkom životu i da zahtjevi modernog života zahtjevaju da se ima nešto od imetka.

Da li si ozbiljno razmišljao, izučavajući, kako da se ophodiš sa imetkom u sjenci mojih potreba kao supruge i onog šta treba kuća i djeca?

Jesi li razmišljao kakav će poslije tvoje penzije biti porodični budžet?

Da li si pretpostavio da nekad bude "hitno i iznenadno" u životu, kako ćemo se sa tim suočiti, a nama nije važno u šta i kako trošimo imetak?

Istina je da je Allah, subhanehu ve te`ala, Onaj koji opskrbljuje (Er-Rezzak), ali zbog čega ovo rasipanje prilikom kupovine? Zašto tračimo toliki imetak na luksuzne predmete i raskoš?

Onaj koji ti je naredio da tražiš halal opskrbu, zabranio ti je da rasipaš imetak.

Mužu moj, dobro razmisli kako da se ophodiš sa imetkom, a ja sam u potpunosti spremna da te potpomognem u tome sa mišljenjem i iskrenim savjetovanjem.

Trinaesto pismo: "Dragi moj mužu"

Zaista sam sa tobom živjela u našim prvim danima sva značenja ljubavi, žrtvovanja, poštovanja, ali nije prošlo nakon toga nekoliko mjeseci, a ja sam u sebi osjetila da sam te dane poželila. U sebi sam rekla: "Šta je razlog tome?" Da li sam nešto uradila pa je ovo prouzrokovalo? Ja još uvijek molim i neću prestati moliti moga Gospodara da mi vrati tu ljubav i življenje. Sa tobom sam zaboravila čak i moje najvoljenije osobe: moje roditelje i braću.

Dragocjeni mužu moj!!!

Ti u mom srcu imaš posebno mjesto, šta god se desilo sa tvoje strane naspram mene, ti si moj najdraži i ti si uvijek na prvom mjestu u mom životu... O, ti sa kim sam našla svoju sreću... Šta god ti skrivila, uradila, pogriješila ili nisam ti

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

dala u potpunosti tvoje pravo, nemoj da pomisliš da sam to namjerno uradila. Ja se, tako mi Allaha subhanehu ve te`ala, kajem za svaki trenutak u kojem sam prema tebi pogriješila.

Kada bi samo znao koliko je suza poteklo iz mojih očiju iz žalosti zbog tih crnih trenutaka, spoznao bi kakav položaj imaš u mom srcu...

Od tebe tražim izvinjenje i oprost zbog onoga što se desilo, ja nisam nepogrešiva jer: *"Svi Ademovi sinovi griješe, a najbolji su griješnici koji se pokaju"* (hasen, Sahihu Et-Tergibi ve Et-Terhibi).

I ukoliko se desilo sa moje strane ono što te uznemiruje, želim da zažmiriš od toga. Da na moje loše uzvратиš sa dobročinstvom. Ova osobina je, mužu moj, od znakova onih koji su vlasnici imana kako je rekao Uzvišeni: **"I koji dobrim zlo uzvraćaju - njih čeka najljepše prebivalište"** (Ar-Ra`d 22).

Četrnaesto pismo: "Dragi moj mužu"

Da li ćeš mi dozvoliti da ti ukažem na neke zamjerke koje sam primjetila na tebi, a njih je malo u moru tvoji dobrih djela naspram mene... Moja ljubav prema tebi me nagnala da ti ih kažem pa te molim da ih primiš sa lijepim prijemom.

Ja ne prizivam sebi nepogrješivost, ali je ovo ono šta nas je naš Poslanik, salallahu alejhi ve selem, podučio kada je rekao: *"Vjera je savjet"* (Buhari 57, Muslim 205).

Zbog toga te ovim riječima savjetujem, dragi moj mužu:

Srce mi se steglo i uznemirilo kada sam te vidjela da spavaš u vrijeme sabahskog namaza a ljudi klanjaju u mesdžidu. Kada sam pogledala sa prozora vidjela sam jednog starog čovjeka sa njegovim štapom kako ide, po hladnoći i vjetru. Okrenula sam se prema tebi pa sam te vidjela da spavaš. Oči su mi se napunile žalosnim suzama, bojeći se za tebe od Allahove kazne. Zašto, mužu moj ovaj san, a drugi se natjeću da stignu na "vrata oprosta"?

Još više sam se iznenadila kad sam te opazila nakon nekoliko trenutaka, a ti se budiš prestrašen, bojeći se da nisi zakasnio na posao.

Subhanellah, gdje je tvoja vjera u Allaha, subhanehu ve te`ala?

Gdje ti je ljubav prema Allahu?

Bojiš se da te tvoj direktor na poslu ne kazni?

A ne bojiš se da budeš kažnjen za grijeh i lijenost naspram namaza?

Da li si zaboravio da je Allah subhanehu ve te`ala, dao obećanje onim koji izostavljaju namaz?

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Rekao je Uzvišeni: **"A njih smijeniše zli potomci, koji molitvu napustiše i za pozudama pođoše; oni će sigurno zlo proći"** (Maryam 59).

Mužu moj, da li si zaboravio Allahove riječi: **"A teško onima koji, kad molitvu obavljaju, molitvu svoju kako treba ne izvršavaju"** (Al-Ma'un 4,5).

Dragocjeni mužu moj! Budi revnistan u obavljanju namaza, jer je namaz prvo za šta će rob biti pitan na Sudnjem danu....

Petnaesto pismo: "Mili, mužu moj"

Nije ti skriveno da je ljudski jezik sredstvo za izražavanje onog šta je u srcu. Maleni organ, ali je njegova stvar veličanstvena. Sjećam se kada si meni i tvojoj djeci govorio sa govorom koji "siječe" zbog toga što nisam obavila kućne poslove kako treba. Ispravno je da je to moja greška. Ali, da li je vrijeđanje, grdnja i povređivanje osjećaja riješenje? Zaista ti sa tvojim lošim govorom postaviš između mene i tebe prepreku koja sprečava ljubav i poštovanje. Mužu moj, nemoj da moja greška bude uzrok za činjenje greške koja je veća od nje. Gdje ti je smirenost i razumjevanje za ono šta se desilo? Zašto me ne upitaš za razlog mog skraćivanja i tromosti?

Pusti me da ti dam odgovor iz moga srca koje neprestano uništavaš sa tvojim riječima i govorom... Razlog mog ne izvršavanja kućanskih poslova je tvoj sin kojeg su obuzeli bolovi, pa mi je vrijeme prošlo, a da nisam ni osjetila. A onog drugog dana je razlog taj da sam bila u 'sedam dana' u kojim se za mene sve promjeni, pa osjećam umor, loše raspoloženje i nagli pad mog zdravlja. Mužu moj, tvoj položaj je veliki i na meni je obaveza da ti budem na usluzi. Molim te nemoj misliti da je moje skraćivanje (tromost) zbog mog nepoznavanja tvojih prava kod mene, ne, tako mi Allaha subhanehu ve te'ala. Ali te molim da prije nego što izrekneš riječi kojim ćeš me "pogoditi" da im prethodi jednostavna rečenica: "Zbog čega mila moja ženo?"

Šesnaesto pismo: "Mama, gdje je babo"?

Mužu moj, poklanjam ti ovu priču, pročitaj je prije spavanja, mislim da poslije nećeš moći spavati.

Mužu moj...

Bila je jedna porodica koja je živjela u čednosti i sreći, ali je otac bio zauzet traženjem rizzka (opskrbe) i nije se vraćao kući do kasno u noć. Šejtan ga je počeo nagovarati: "Zašto ne kupiš djeci satelitsku antenu kako bi se tako malo razonodili, postalo im je dosadno, jer si ti neprestano daleko od njih?"

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Odazvao se otac šejtanskom pozivu, kupio je satelitsku antenu njegovoj skromnoj porodici. Počeli su razni kanali da prenose njihove "otrove" po čistoj prirodi i čudi kod tih nevinih srca.

Pokrenuo se nagon kod jedne kćerke, zapalio se fitilj strasti, pa je počela da sebi traži prijatelja s kojim će razmjeniti međusobne osjećaje ljubavi i zaljubljenosti. Podigla je telefonsku slušalicu da bi tim upala u vezu sa "vukovima" u ljudskom obliku.

Zavolila ga je i zavolio ju je. Zaljubila se u njega i on se zaljubio u nju. Pa je moralo doći do međusobnog susreta. Njen babo ju je odveo na fakultet i oprostio se sa njom... Nije znao da se oprašta sa kćerkinim poštenjem i čednošću.

"Vuk" ju je čekao.... Sjela je sa njim u auto, a šejtan je bio treći sa njima, pa šta misliš kakav je bio rezultat? Počela je "serija" rušenja, sramote, obeščašćenja, ljubavi, strasti... Upravljaio je s autom ka kući "raspadanja i rušenja". Otvorio je vrata. Ušla je nakon što je "odstranila" stid, vjeru, strahopoštovanje od Gospodara svih svjetova. I dogodilo se ono što nije očekivala...

Vikala je, plakala, suze su tekle iz njenog srca, ne iz njenih očiju. O sramote, o vatro. Iznenadio ju je: "Smiri se, oženit ću se sa tobom poslije nekoliko dana". Obmanjivao ju je pa mu se pokorila, vratila se noseći veliki grijeh. Pa gdje je velika ljubav, o nemarna? Ušla je u kuću. Dani su prolazili, počela je osjecati bolove. Babo je došao.

Rekla je: "Ja sam bolesna", odveo ju je u bolnicu. Mora se izvaditi krvni nalaz. Došla je bolničarka donoseći radosnu vijest babi: "Muštuluk, tvoja kćerka je trudna" "Moja kćerka trudna?" Ne, ne, ne. Povikao je babo i plakao, počeo je da udara kćerku. Hoće da ubije nju ili njen plod, ali nije umrla. Slijedili su neprestani udarci sve do malo prije poroda. Primljena je u bolnicu sa porođajnim bolovima, rodila je. Ne, nije rodila, izašla je sramota, izašao je prijestup, izašlo je obeščašćenje. Ušla je njena majka kod nje, pa joj je rekla: "Mama, gdje je babo?"

Mužu moj, ovo je priča koju sam voljela da ti ispričam.
Dosta je trčanja za krhotinama, dosta je potrage za imetkom koji je uzrok naše nesreće.

Mužu moj!

Ukoliko je ovo samo priča, pa pripazi na nas kako ne bi mi bili "priča koja se priča". Mužu moj... Mi tebe želimo, ne želimo tvoj imetak...
Tebe želimo ne želimo tvoju kuću... Želimo tebe, da budeš sa nama u kući. Gdje je tvoja ljubav prema nama?
Mi te ne vidimo...

Tvoja djeca se žale zbog tvog neprestanog odsustvovanja. Kad bi samo znao koliko se belaja desilo dok si ti bio odsutan od kuće, spoznao bi cijenu ostajanja u kući. Želim da dobro razmisliš o tome i da se potruđiš da sa nama ostaješ u kući. Prije nego što čuješ vijest koja te možda neće usrećiti...

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Sedamnaesto pismo: "Halal opskrba"

Mužu moj, nema sumnje da svaka žena želi da obuče najljepšu odjeću i da vidi da je njenoj djeci ispunjeno sve što žele od dunjalučkog života.. Da, mi to sve želimo. To je ono što je urodjeno kod svake osobe.

Rekao je Uzvišeni: **"I bogatstvo pretjerano volite"** (Al-Fadzr 20)...

Međutim, ovo ne znači da tražiš imetak sa bilo koje strane, na bilo koji način, bio on halal ili haram... Boj se Allaha mužu moj, u onome sa čime ćeš nas nahraniti. Boj se Allaha u onom šta ćeš donijeti u našu kuću. Zaista je jedan dirhem (dinar) bolji od harama. Zaista mi dajemo prednost rubu egzistencije pod uslovom da bude halal.

Čula sam te dok si pričao na telefon, imao si trgovački posao, čula sam od tebe ono što mi je ukazalo da ćeš krenuti zabranjenim put u tome kao što je obmana, laž i prevara. Mužu moj, zapamti ove riječi: Mi ćemo se strpiti na gladi, ali se ne možemo strpiti na vatri.

Traži halal, jer je halal dobar, berićetan, a Allah ne prima osim dobro. Mi te ne želimo bogatog ukoliko je njegov izvor sumnjiv, pa kako ukoliko je zabranjen....

Zašto te vidim a ti žudiš za skupljanjem imetka sa svih strana??

Polahko, lagano, neće biti osim ono što ti je Allah odredio. Zašto ne podigneš ruke Gospodaru prije nego kreneš trgovačkim putem, zamoliš Allaha da ti podari uspjeh.

Osamnaesto pismo: "Pomoć"

Mužu moj, o ti čije je srce veliko. Moje poštovanje prema tebi je veliko...

Da li ćeš mi dozvoliti da ti poklonim ovaj plemeniti hadis: *"Poslanik, salallahu alejhi ve selem, je nosio njegove papuče i radio ono što čovjek radi u njegovoj kući"* (Ahmed, sahih Edebu Mufred 539 Sejh Albani).

U sebi sam rekla: Moj muž voli Allaha i Njegovog poslanika, salallahu alejhi ve selem, i ubjeđena sam kad bi znao za ovaj hadis da bi on bio prvi od onih koji bi radili po njemu.

Mužu moj, moje služenje tebi je put koji ćemo odvesti ka džennetu. Ovo me podstiče da te slušam i služim, ali bi voljela da te vidim, ponekad ne uvijek, kako pereš odjeću ili usisavaš kuću...

Izvini, ne kažem ti ovo naređujući, ta stvar se vraća tebi, ali ovaj tvoj gest čini da kao žena osjećam tvoju blizinu i ljubav naspram mene...

Ovaj tvoj gest mi daje podstreka da radim ono što voliš. Ne zaboravljam da ti ponešto od toga radiš, ali te napominjem da očekujes nagradu. Najplemenitije

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

stvorenje, Poslanik salallahu alejhi ve selem, je pomagao svoju porodicu u kućnim poslovima.

Devetnaesto pismo: "Došao je raspust...."

Mužu moj, zaista ne znaš koliko dana smo očekivali godišnji odmor, te trenutke koje će pomoći da naša ljubav raste. Te trenutke u kojima ćemo zaboraviti neprestanu rutinu. To su željeni trenuci i sati u kojima se osjećaju sva značenja ljubavi i poštovanja. Ali ja ti želim predložiti neke zamisli prije nego što počne raspust. Djeca su prošla u školi sa odličnim, pa šta misliš da im kupimo neke poklone kao podsticaj? Šta misliš da odemo u Mekku i obavimo umru, jer umra ima veliku nagradu. Šta misliš da uskladimo kućni budžet od sada kako nam ne bi imetak išao ni u što?

Predlažem da sa sobom uzmemo neke kuhinjske potrepštine kako bi jeli ono što smo napravili? Jedenje iz restorana nam šteti, kao što znaš i trošenje je imetka, a mi smo u potrebi za imetkom.

Znaš, mužu moj, da su rodbinske veze od najboljih radnji pa šta misliš da posjetimo moju i tvoju porodicu? Da li ćeš mi dozvoliti da kupim poklone mojoj mami i mlađoj braci?

Hvala ti, pa ovo je ono što sam i očekivala od tebe. Predlažem da sa nama uzmemo neke korisne islamske kasete kako bi ih slušali tokom putovanja.

Ugasi kasetofon jer je slušanje muzike zabranjeno, kakvo bi tvoje stajalište bilo kada bi te iznenadio melek smrti, a ti u tom stanju?? I dok se vraćamo sa puta, zahvaljujem ti se na ovom lijepom raspustu, zaista smo uživali.

Dvadeseto pismo: "Riječi pohvale"

Ja sam žena koja čezne za pohvalom...
Zaista su njene riječi lahke i kratke, ali je njihov trag u srcu ogroman.

Poslanik, salallahu alejhi ve selem, je koristio ovaj metod ponekad sa plemenitim ashabima i sa njegovim ženama. Zaista pohvala ima veliki duševni trag.

Mužu moj, da li će ti naškoditi da izustiš te riječi sa kojim ćeš me podstaći na dodatnu pažnju prema kući, hrani pa čak i sebi? Kad uđeš u kuću i vidiš je lijepo sređenu, lijepog mirisa zašto ne kažeš: "Ima li ljepše kuće i ljepšeg sređaja, kako je lijepo kad se ovako pazi" Zatim podigneš ruke doveći: "Molim Allaha da mi te sačuva".

Iskreno, da li se sjećaš kad sam se tebi uredila, namirisala, kako bi osjetio lijep miris... A ti si se pravio da to ne osjećaš, okrenuo si pogled od mene prema onom što te okupira, za nečim od dunjalučkih stvari??? Čudno je to, mužu moj...

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Da li znaš da kada bi pogledao u mene sa ljubavnim pogledom zatim to proslijedio sa riječima pohvale za mene, da ti sa tim stvaraš u mom srcu ljubav prema tebi.

Najdraži moj, da li ću to od tebe ikada čuti???

Dvadeset prvo pismo: "Pokuđena djela"

Mužu moj, zahvaljujem ti se velikom zahvalom za tvoju pažnju naspram reda i ljepote u kući. Ali sam razmišljala o nečemu što sam u kući vidjela. Vidjela sam neka pokuđena i zabranjena djela. Djela sa kojim naš Gospodar, subhanehu ve te`ala, nije zadovoljan. Vidjela sam okačene slike. Na jednom mjestu slika tvoga oca, na drugom tvoja slika kad si primao svjedodžbu, a u spavaćoj sobi fotoalbum, ovo osim dječijih slika.

Ja sam mislila da u tome nema nikakve zapreke. Ali kad sam čitala fetve od naših uvaženih učenjaka o unošenju slika u kuću, njihovog kačenja na zidu i njihovog čuvanja za uspomenu i sjećanje, odgovor je bio: *"Zabranjeno je vješanje svega što ima dušu.* Kao što je zabranjeno da se slike čuvaju za uspomenu.

Poslanik, salallahu alejhi ve selem je rekao: *"Allah je prokleo slikare"* (Buhari 5347).

I: *"Neće meleci ući u kuću u kojoj se nalazi pas ili slika"* (Buhari 3144).

I rekao je: *"Svaki slikar će u vatru"* (Muslim 5662).

Poslao je Allahov poslanik, salallahu alejhi ve selem, Aliju bn Talibu, radijallahu anhu, rakavši mu: *"Nemoj ostaviti sliku osim da je zamažeš"* (Nesa'i, sahih, Sahihu et-tergibu ve terhibu 3057).

I ono što poneki ljudi unose u njihove kuće od dječijih igračaka koje su oblika onog što posjeduje dušu kao što su lutke, maleni kipovi i sl."

Mužu moj, evo čuo si fetvu, pročitao si je i vidio dokaze o zabrani čuvanja slika, pa da li ćeš iznijete te slike? Ili ćeš nastaviti sa zabranjenim, a samim tim i grijehom?

Od stvari koji sam zapazila u kući su pokvareni časopisi. Srce mi se steglo kad sam te vidjela sa njima. Čudnovato, zasto trošiš imetak na njih? Kakve ćeš plodove ubrati kad ih pročitaš? Koliko je samo grijeha unutar njih? Slike polugolih, srušeni principi, raspadnuta kultura...

Čudnovato od tebe. Da li si ti taj koji će odgajati moje sinove i kćerke?

Da li si ti taj koji će "zasijati" čednost i stid u srca nasih kćerki i sinova?

Čudnovato je to šta mi očekujemo od tebe?

Da li očekujemo od tebe da nam spomeneš posljednje "modne povike" sa zapada?

Ili čekamo od tebe da nam pokloniš ljubavnu pjesmu koju je poslao voljeni njegovoj ljubavnici u časopisu?

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Mužu moj, nemogu da povjerujem u ono što vidim, duge sate, časopis u tvojim rukama, prevrćeš tvoje poglede da zaradiš haram, o propasti...
Šta me to primamilo u tebi, gdje ti je strah od Allaha...
Zar ne znaš da Allah vidi...

Dvadeset drugo pismo: "Izvinjenje"

Mužu moj, izvinjavam ti se zbog onog što se desilo sa moje strane maloprije.

Da li ćeš primiti moje izvinjenje?

Znam da sam uskratila u mojim obavezama naspram tebe. Pokajala sam se za ono što se desilo sa moje strane. Izvinjavam se za ono što sam rekla i uradila.

Mužu moj, istina je da sam ja tražila rastavu od tebe više puta i to izravno. A u drugim trenucima aludirajući na to. Rekla sam ti da me vodiš mojoj porodici. Ja to priznajem, ali nemoj zaboraviti da smo mi "kratke pameti i vjere". Nad nama prođu trenuci u kojima zaboravljamo posljedice djela i neznanje šta poslije događaja.

Navest ću ti primjer:

Da li se sjećaš kad se među nama desio onaj problem. Glasovi su se podigli. Rekla sam ti: "Vodi me mojoj porodici" i bila sam čvrsto odlučila da se ne vratim. Odveo si me i ušla sam u roditeljsku kuću. Prošla su dva dana i moja duša se smirila. Moj babo je otišao na posao, moja mama je otišla kod komšinice. Pogledala sam u moju braću, kad oni se igraju. Vidjela sam malog brata kako puže između mojih ruku. Sjećanja su se vratila.

Poletjele su brige sa aerodroma žalosti i kajanja na leđima aviona tuge, žalosti i boli... Sletjele u mojoj prvoj kući. Tebe sam se prisjetila mužu moj. I moje djece. Suze su tekle iz mojih očiju, slivajući se na odjeću koju si mi poklonio prije nedjelju dana.

Razmišljala sam i rekla samoj sebi: Kolika sam ja neznalica, koga sad imam?

Nemam muža da mi se udvara, niti brata da sa mnom priča.

Samoj sebi sam a i tebi obećala da više nikada tako nešto ne zatražim od tebe.

Mužu moj, primi moje izvinjenje...

Da li si ga primio??

Da primio si...

Ti si najdivniji i najdostojanstveniji...

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Dvadeset treće pismo: "Ljubomora"

Mužu moj.... gledala sam te dok si uzimao čašu s čajem, a u tvojoj drugoj ruci daljinski za satelitske kanale a ja sam kraj tebe.
Izenada se na ekranu pojavila slika muškarca lijepog izgleda u najljepšoj odjeći.

U sebi sam rekla: Sada ću saznati kolika je ljubomora moga muža. Deset minuta, pola sata, sat prolazi, a slika tog muškarca i dalje tu. Otkrila sam da moj muž nema ljubomore, o nesreću, o tugo.

Da li si ti muškarac? Pojasni mi šta znači muškost? Da li se muškost ogleda u snazi i povišenom glasu? O čovječe, nisi u vjerskim mjerama muškarac, oprosti, što ti moram reći mužu moj: Zaista svinja, nije ljubomorna. Gledaš me dok sam obukla nikab, moje oči otkrivene a ti se ne obazireš na to. Gledaš me u uskom hidžabu koji opisuje dijelove moga tijela, a ti se ne pokrećeš i ja nevidim tvoju ljubomoru.

Kupiš mi ukrašen, uzak hidžab kako bi s njim iskušavala muškarce, da li si ti ljubomoran? Gledaš me dok gledam muškarce na televiziji, časopisima, trgovinama i na svakom mjestu... Nema života onom ko doziva... Da, ja sam kratke pameti i vjere. Možda tražim sve ovo što sam nabrajala, ali to ne opravdava nedostatak tvoje ljubomore naspram mene. Budi muškarac i reci mi ne i hiljadu puta ne. Želim da vidim dokaze tvoje ljubomore naspram mene.

Gdje si ti od Allahovih riječi: **"Muškarci vode brigu o ženama"** (An-Nisa`34).

Došla je noć sa njenom tišinom. Vidjela sam da spavaš. Ustala sam i klanjala dva rekata. Molila sam Allaha, subhanehu ve te`ala, da mom mužu podari ljubomoru naspram mene... Jer sam je lišena u ovom vremenu tuđine.

Dvadeset četvrto pismo: "Poklon"

Plemeniti mužu moj, zaista poklon ostavlja veliki trag u srcu, bude od razloga ljubavi i naklonosti. A kako ne, kad je naš Poslanik, salallahu alejhi ve selem, rekao: *"Uzajamno poklanjajte, uzajamno će te se voljeti."* (Buhari-Edebu Mufred, hasen, Irvau Galil)

Teška žalost u srcu me obuzela kad si se vratio s putovanja, tvoje ruke prazne, bez hedije. Zaista vrijednost poklona nije u njegovoj materijalnoj vrijednosti. Njegova vrijednost za mene kao suprugu je nešto neprocjenjivo vrijedno, ne može se imetkom kupiti, pa kad bi taj poklon u stvarnosti bio nešto najmanje...

I onog dana kad smo dobili bebu, čekala sam od tebe da mi doneseš prigodnu hediju, ali sam se iznenadila shvativši da ti tome nisi dao nikavu pažnju.

U sebi sam pomislila; "Možda je zaboravio..." Ali dani, mjeseci su prošli, a ja nisam ništa dobila...
Zašto dragi moj mužu???

*Ne stidimo se što smo žene, ponosne smo jer smo muslimanke!
Slobodne smo jer robujemo samo Gospodaru svjetova!
Uz Allahovu pomoć, mi smo one koje bude potencijal našeg ummeta!*

Zaista su prigodni dani i veselja u životu lijepi, ali je ljepše to kako se ti s njima odnosiš. Tvoj poklon meni u njima. Još uvijek imaš šansu pred sobom. A lijepi dani nas čekaju, ako Bog da ... Voljela bi da u njima vidim poklon.

Dvadeset peto pismo: "Halke učenja Kur`ana"

Najdraži mužu moj,

Nazvala me prijateljica i rekla mi da se priključila halkama učenja Kur`ana napamet. Obavjestila me o onom što je vidjela i osjetila u tim imanskim sijelima... Učenje Kur`ana... Jačanje imana... Osjećaj mirnoće u srcu. Rekla mi je kako s nestrpljenjem isčekuje da prodje vrijeme kako bi išla na te halke... Nisam ni spustila telefonsku slušalicu, a osjetila sam kajanje. Ruku sam stavila na obraz tresući glavom. U sebi sam rekla; O nesreće za noćima provedenim u rekla-kazala. O žalosti za satima koji su prošli u praćenju mode i gledanju kanala.

Samu sebe sam obračunavala; Koliko znaš sura napamet? Moj namaz ne poznajem dovoljno, neprestano u njemu griješim... Sve što me zanima je bezvrijedno...

Novi časopis, pijaca, telefonski razgovori s prijateljicama i govor o drugim ljudima.

Tebi kažem mužu moj;

Donijela sam odluku i na tebi je obaveza da me odvedeš kako bi se upisala u halku učenja Kur`ana. Nemoj mi to odbiti, molim te. Dosta je grijeha i gubljenja vremena. Neke od mojih prijateljica su cijeli Kur`an napamet naučile. A ja sam još uvijek ispred televizijskog ekrana. Uz Allahovu pomoć, neće biti bolje od mene.

Mužu moj, molim te da me podržiš u ovom mom cilju i da mi ojačaš težnju. Molim te da sjediš sa djecom dok se ja vratim sa halke. Ili da i njih upišeš u obližnju halku učenja Kur`ana. Nemoj reći da si zauzet. Tvoj posao odgodi za poslije. Strpi se, ja sam u sjelu Kur`ana i imana... Sutra ćemo, ako Bog da, ići. Zahvaljujem ti se najljepšom zahvalom, Allah te nagradio svakim dobrom i Džennetom Firdevsom. Amin

Tvoja vjerna supruga.

Es-selamu alejkum ve rahmetullahi ve berekatuhu

Prevela sestra Umu Muaz

Pripremila i prilagodila Tufah,

Molim Uzvišenog Gospodara, da sestri Umu Muaz podari ono što želi, amin.